

Изменение 3

Ларс Патрик Берг, Жером Ривиер
от името на групата ID

Доклад**A9-0054/2019****Дейвид Макалистър**

Годишен доклад относно прилагането на общата външна политика и политика на сигурност
(2019/2136(INI))

Предложение за резолюция (член 181, параграф 3 от Правилника), с цел заместване на предложението за законодателна резолюция A9-0054/2019

Резолюция на Европейския парламент относно прилагането на общата външна политика и политика на сигурност

Европейският парламент,

- като взе предвид годишния доклад на Съвета до Европейския парламент относно общата външна политика и политика на сигурност,
- като взе предвид дял V от Договора за Европейския съюз (ДЕС),
- като взе предвид Устава на Организацията на обединените нации и Заключителния акт от Хелзинки от 1975 г. на Организацията за сигурност и сътрудничество в Европа (ОССЕ),
- като взе предвид Северноатлантическия договор от 1949 г. и съвместната декларация относно сътрудничеството между ЕС и НАТО от 10 юли 2018 г.,
- като взе предвид декларацията на заместник-председателя на Комисията/върховен представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност (ВП/ЗП) относно политическата отчетност¹,
- като взе предвид Глобалната стратегия на Европейския съюз за външната политика и политиката на сигурност от 2016 г.,
- като взе предвид съвместното съобщение на Комисията и върховния представител на Съюза по въпросите на външната политика и политиката на сигурност от 7 юни 2017 г., озаглавено „Стратегически подход за устойчивост във външната дейност на ЕС“ (JOIN(2017)0021),
- като взе предвид Декларацията от София от 17 май 2018 г. и заключенията на Съвета относно разширяването и процеса на стабилизиране и асоцииране от 26 юни 2018 г. и от 18 юни 2019 г.,

---

¹ ОВ С 210, 3.8.2010 г., стр. 1.

- като взе предвид Резолюция 70/1 на Общото събрание на ООН, озаглавена „Да преобразим света: програма до 2030 за устойчиво развитие“, от 25 септември 2015 г.,
  - като взе предвид Резолюция 1325 на Съвета за сигурност на ООН, с която през 2000 г. беше въведена Програмата за жените, мира и сигурността,
  - като взе предвид своята препоръка от 15 ноември 2017 г. до Съвета, Комисията и Европейската служба за външна дейност (ЕСВД) относно Източното партньорство с оглед на срещата на високо равнище през ноември 2017 г.²,
  - като взе предвид член 54 от своя Правилник,
  - като взе предвид доклада на комисията по външни работи (A9-0054/2019),
- A. като има предвид, че Парламентът има задължението и отговорността да поставя под въпрос ефикасността на общата външна политика и политиката на сигурност (ОВППС) и общата политика за сигурност и отбрана (ОПСО);
- Б. като има предвид, че в момента сме свидетели на оттеглянето на традиционните партньори от световната сцена, на засилването на натиска върху сътрудничеството и институциите и на нарастващата амбиция на регионални сили;
- В. като счита, че ислямизмът е една от основните опасности пред сигурността на гражданите на Европа днес и че следва да се предприемат бързи, решителни и координирани действия както на вътрешно, така и на външно равнище;
- Г. като има предвид, че прерогативите на националните парламенти в областта на собствената им външна политика и политиката им на сигурност следва да бъдат от първостепенно значение и да бъдат съблюдавани; като има предвид, че една твърде амбициозна обща външна политика потенциално подкопава европейската сигурност;
- Д. като има предвид, че светът е изправен пред глобална смяна на съотношенията на силите, а геополитическото съперничество диктува тенденциите във външната политика, и че това изисква бързи и адекватни механизми за реагиране и способности, които ще се постигнат най-добре чрез вече съществуващите структури;
- Е. като има предвид, че репресиите и масовата и неконтролирана миграция са сред водещите причини за глобален конфликт;
- Ж. като има предвид, че политиката на разширяване на ЕС допълнително допринася за нестабилността;
- З. като има предвид, че вземайки под внимание рухването на важни споразумения в областта на контрола над въоръженията и разоръжаването, а също така и с оглед на нововъзникващите технологии, като например кибертехнологиите и

---

²ОВ С 356, 4.10.2018 г., стр. 130.

автономните оръжия, основен фокус на външната политика и политиката на сигурност на ЕС следва да бъдат разоръжаването, контролът над въоръженията и неразпространението на оръжия;

1. счита, че държавите — членки на ЕС, следва да разчитат в по-голяма степен на инструментите за търговия и развитие;
2. подчертава, че държавите — членки на ЕС, трябва да преминат от реактивен към изпреварващ подход и подчертава значението на съвместната работа със стратегически партньори със сходни възгледи с цел защита на западните ценности;
3. припомня неефективното функциониране на водените от ЕС граждански мисии и призовава Комисията да предприеме независим прозрачен одит на всички минали и настоящи международни граждански и полицейски операции/мисии;
4. счита, че предотвратяването на конфликти, изграждането на мир и мирното разрешаване на продължителни конфликти, особено в държавите в непосредствена близост до ЕС, следва да бъде приоритет за държавите, — членки на ЕС, в бъдещите години;
5. припомня, че съвременните демокрации изискват напълно функциониращи законодателни органи и в това отношение подчертава значението на подкрепата на работата на парламентите както в Западните Балкани, така и в съседните държави;
6. припомня суверенитета на държавите членки и подчертава необходимостта от съвместни политики в областта на външната политика и сигурността, които не са принудителни по своя характер;
7. призовава за надеждна стратегия в Западните Балкани, която следва да изключва всяко по-нататъшно разширяване за държави като Албания, Босна и Херцеговина и Косово;
8. призовава държавите членки да засилят капацитета си и да насърчат сътрудничеството и споделянето на информация с цел предотвратяване на враждебната намеса от страна на държавни и недържавни субекти в процеса на вземане на решения на държавите членки;
9. признава, че една от основните заплахи за европейската сигурност идва от масовата и неконтролирана миграция и счита, че този въпрос следва да бъде в основата на външната политика и политиката на сигурност на държавите членки;
10. подчертава заплахата, която виси над Европа в резултат на ислямизма, и призовава за съгласувани усилия за справяне с това предизвикателство в сътрудничество с партньори като САЩ и Русия;
11. подчертава необходимостта от прекратяване на процедурите за партньорство и разширяване с Турция, особено с оглед на продължаващите незаконни действия, ръководени от тази държава, като например нахлуването в Сирия и Либия и незаконното сондиране в островните територии на суверенните държави Кипър и

Гърция;

12. възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция на председателя на Европейския съвет, на Съвета, на Комисията, на заместник-председателя на Комисията/върховен представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност и на държавите членки.

Or. en